

Renkli Kalemler Gazetesi, Yapı Kredi'nin desteği ile, deneyimli gazeteciler Esen Evran, Pınar Akbıyık Yıldız ve Yonca Tokbaş koçluğunda TEGV Samsun Büyükşehir Belediyesi Eğitim Parkı çocukları tarafından hazırlanmıştır.

NEYMİŞ Kİ BU BİENAL?

Bienal, İtalyanca "her bir diğer yıl" anlamına gelen ve iki yılda bir düzenlenen etkinliklere verilen addır. Çoğunlukla kültürel veya sanatsal faaliyetler için kullanılan bir terimdir. En eski bienal 1895'ten beri düzenlenen Venedik Bienali'dir. SAYFA 7

RENKLİ KALEMLER

Mayıs 2014
SAMSUN
BASKISI

YapıKredi

JUDONUN MELEK YÜZLERİ

Samsun'da Down sendromlu çocukları topluma kazandırmak için başlatılan 'Judown' projesi büyük ilgi gördü.

Samsun Spor Eğitim ve Tanıtma Vakfı (SAM-SEV) tarafından Orta Karadeniz Kalkınma Ajansı'nın (OKA) desteği ile hayata geçen Judown Down Sendromlu Çocukların Judo Eğitimi ile Rehabilitasyonu projesi kapsamında Down sendromlu çocuklar hem kaslarını hem morallerini güçlendiriyor. Türkiye'de ilk defa uygulanan projeyi yerinde inceleyerek proje koordinatörü Alp Arslan ve antrenör Saadettin Ekinci'ye sorularımızı yönelttik. Bu vesile ile Down sendromlu çocuklarla da tanışma fırsatı bulduk. SAYFA 4

KEMENÇE USTASI BERRİN ABLA

Benim adım Sila Ardal. Muzaffer Barışyurt ilkokulunda okuyorum. 26 Nisan 2014 tarihinde TEGV'in Samsun Eğitim Parkı'nda kemeçe sanatçısı Berrin Abla'yla röportaj yaptım. SAYFA 9

TEGV Gönüllüsü Mert Fırat Samsun'da!

"Bütün Çılgınlar Beni Sever" oyununun gösterisi için Samsun'a gelen Mert Fırat, Aslı Tandoğan ve Volkan Yosunlu ile röportaj yapma fırsatı yakaladım. TEGV gönüllüsü Mert Fırat ve oyuncu arkadaşları tüm sorularıma içtenlikle cevap verdiler. SAYFA 6

Berra Demir

Uzaya gidiyoruz!

Ses Okulları'ndaki Planetaryum'un kapıları evrenimiz hakkında detaylı olduğu kadar eğlenceli de bilgi almak isteyen herkese açık!

Samsun TEGV Renkli Kalemler ekibi olarak uzaya adım atan ilk insan olan Rus kozmonot (rus astronot) Yuri Gagarin'in uzaya çıkışının 80. yıldönümünde, yani 12 Nisan'da planetaryuma gittik.

Planetaryum Ses Okulları'nda bulunuyor. Renkli Kalemler ekibi olarak salona girdik. Yaklaşık 30 dakika boyunca balıkgözü mercekten kubbeye yansıtılan uzaya baktık.

Özgür Abi bize bilgi verdi. Dünyayı bilye gibi düşünürsek 109 adet bilye güneşin çapına eşit olur. Jüpiter gezegeni 300 dünyayı içine sığdırır ve 63 uydusu vardır. Nebula (bulutsu) sönmüş yıldızların artıklarından oluşur. Güneşin ışığının bize gelmesi yaklaşık 8 dakika sürer. Güneşteki

patlamalar Dünya'dan büyüktür. Uzayın genişliği milyarlarca ışık yılıyla ölçülür.

Özgür Abi bu bilgileri verdikten sonra bize "Teleskopla bakmak ister misiniz?" diye sordu, biz de çok istediğimizi söyledik. Özgür Abi teleskopun ucuna filtre yerleştirdi. Bunu neden yaptığını sorduğumuzda güneşe çıplak gözle baktığımızda gözlerimizin zarar göreceğini, bu yüzden güneş filtresi kullanılması gerektiğini söyledi.

Teleskopla güneşe baktık. Güneşte patlamalar sonucu oluşan kara lekeleri gördük.

Bize verdiği bilgilerden sonra Özgür Abi'ye teşekkür edip otobüsle eğitim parkına geri geldik.

Kahraman Ağaçlar

TEGV Samsun Eğitim Parkı'nın bulunduğu Kadıköy Koruluğu, birbirinden farklı ağaçları ile ilkbahar döneminde ziyaretçileri büyülüyor. Koruda özellikle TEGV çalışanları ve çocuklar tarafından ekilen zeytin ağaçları dikkat çekiyor.

TEGV Renkli Kalemler etkinliği için İsmail Abi ile parkımızdaki ağaçlar hakkında konuştum. Parkın etrafında gezinirken hava gayet güzel ve güneşliydi.

Parkımızdaki görevliler bize parkın bulunduğu Kadıköy Koruluğu'nun heyelan bölgesi olduğunu, bahçedeki bazı ağaçların da heyelanı yavaşlatmak için dikildiğini söylediler. Ben bunun üzerine bahçedeki ağaç çeşitlerini sordum. Onlar da beni İsmail Abi'ye yönlendirdiler. İsmail Abi bahçede akasya, okaliptüs, kavak, ladin, sarıçam, defne, karaçam, kestane, zeytin,

dişbudak ve meyve ağaçları olduğunu söyledi. Ve ağaçları yerinde görmek için keşfe çıktık...

Akasya ağaçlarının bu kadar

kalabalık olmalarını heyelana borçlu olduklarını öğrendim. Bunun nedeni köklerinin diğer ağaçlardan çok hızlı ve daha derine büyümesiymiş. Bahçede gezerken akasya ağaçlarının olduğu yerlerde ve ağaçların üzerlerinde karınca, böcek ve sineklerin diğer yerlerden daha fazla olması dikkatimi çekti ve "Neden böyle?" diye sordum. İsmail Abi de bana ağacın kokusunu sevip sevmediğini sordu. Sevdiğimi söylediğim zaman da o kokuyu böceklerin de sevdiğini belirtti.

Okaliptüsler ise akasyalardan sonra bahçede en dikkat çekici ağaçlardı. Boyları uzun, gövdeleri sert, yapraklarının şekli ise kuş tüyü gibiydi. İsmail Abi'den neden bu kadar çok olduklarını

anlatmasını istedim. Kendisi de bu ağaçların da akasyalar gibi hızlı büyüdüğünü, gövdelerinin sert olmasına rağmen gövdesinin içinde ve yapraklarında çok fazla su tutmasından dolayı topraktaki fazla suyu emmesi için dikildiğini söyledi.

Ayrıca TEGV Samsun Eğitim Parkı'nda bol miktarda zeytin ağacı dikkatimi çekti. Geçen yıl çocuklar ile dikmişler, bakalım zeytin verdiklerini göreceğiz miyiz?

Daha önce bu ağaçların isimlerinin ne olduğunu bile bilmiyordum. İsmail Abi'ye öğrettiği için teşekkür ettim.

Kerem Baştuğ

Fırıncılara Pazar tatili

Samsun Fırıncılar Odası Başkanı, halkın hijyen koşullarına uygun üretilmiş nitelikli ekmek yemesi ve sektör çalışanlarının daha iyi koşullarda çalışması için kolları sıvadı...

Samsun Fırıncılar Odası Başkanı Yılmaz Yiğit, fırıncıların pazar günü tatil yapması için çalışma başlattıklarını açıkladı.

Samsun'da faaliyet gösteren fırıncıların pazar günü kapalı olması için bir çalışma başlattıklarını söyleyen Yılmaz Yiğit, özellikle fırında çalışanların ailelerine zaman ayırması gerektiğini vurguladı. Yiğit, "Yıllardan beri bu yapılmadı. İnşallah burada federasyon kanalıyla, gerek mülki amirlerimizle, belediye başkanlarımızla, ilçe belediye

başkanlarımızla, ilçedeki fırıncı meslektaşlarımız ile beraber bunu faaliyete geçirmek için mücadele edeceğiz. Ama dediğim gibi toplumumuzun onayını alarak bunu faaliyete geçireceğiz. Bunun üzerinde çok duruyoruz. Gerek fırınlarımızın temizliği, gerekse de fırıncılık mesleğini bir nebze olsun popüler hale getirmek ve personel yetiştirmek anlamında yönetim kurulu üyelerimizle seçimden önce bunu konuşmuştuk. İnşallah bunu faaliyete geçireceğiz" diye konuştu.

Mülteci arkadaşlarım

Tülay Kaynar

Konuşmaları çok değişik çocuklarla tanıştım bugün... Mültecilerin ülkelerinde savaş olduğu için başka ülkelere gitmek

zorunda kalan kişiler olduğunu öğrendim ve kendimi onların yerine koydum. Onların üzüldüklerini anladım. Bir insanın ülkesinden zorunlu olarak uzaklaşmasının ne kadar zor olacağını düşündüm. Zorunlu olarak gidilen ülke şartlarına uyum sağlamanın ve oradaki insanlarla onların dilini ve kültürünü bilmeden anlaşmanın ve yaşamının ne kadar zor olabileceğini düşündüm. Onların yerinde olmak istemediğini anladım. Keşke onlar da bu durumda kalmasalardı. Böyle zor durumda kaldıklarındaki düşüncelerini daha iyi anlayabilmek

için onlarla röportaj yaptım.

İçeri ilk girdiğimde konuşmaları biraz tuhaf gelmişti. Başka ülkeden birileri ile tanışacağım için heyecanlandım ama sonradan onlarla tanıştım. Selman Abi onlara Türkçe öğretiyordu ve bu sayede onlarla Türkçe tanışabildik. Arapça da bilen Selman Abi bize çevirmenlik yaparak destek verdi.

Röportajımı Yousef Naseer Dhafer (12) ve Ali Naseer Dhafer (10) ile yaptım. 23 Nisan İlköğretim Okulu'na gidiyorlarmış ve Türkçe bilmedikleri için derslerinde zorlandıklarını belirttiler. Okuldaki arkadaşlarının onlara okuma ve yazma konusunda yardımcı olduklarını, böylece zorlukların daha da azaldığından bahsettiler. Farklı bir ülkede olmanın onlar için fazla bir sorun olmadığını söylediler. Anne ve babalarının iş bulamadıklarını, ancak Türkiye'de olmaktan üzüntü duymadıklarını da belirttiler.

Buradan kötü kokular geliyor!

Güzel şehrimizin her geçen gün kirlenen sokaklarını korumak bizlerin elinde. Çevre kirliliğini önleyebilmek için hepimize önemli rol düşüyor.

Zeynep Çelik

Renkli Kalemler gazetesini oluşturmaya başladığımız günden beri etrafımı biraz daha ilgiyle izlemeye başladım. Ve bir

sabah evden çıkınca gördüğüm manzara karşısında üzüntü duydum ve gazetemizde haber yapmaya karar verdim. Bu sorun çevre kirliliği idi. İnsanların bu çöpleri neden atıklarını merak ettim. Kirlilik olarak bahsettiğim şeyler mutfak çöpünden, inşaat atıklarına, evde kullandığımız yağların lavabolara dökülmesine kadar birçok şeyi kapsıyor.

O sabah evden çıktığımda

inşaat atıklarını gördüm.

Kendi kendime sorular sormaya başladım. Acaba insanlar neden çevrelerine zarar veriyorlardı? Doğamızı neden kirliliyorlardı?

Okullarda çevremizi temiz tutmayla ilgili birçok bilgi öğreniyoruz fakat uygulamaya geldiğimizde acaba gerçekten uyguluyor muyuz?

Sanırım bu konuda biraz daha bilinçli olmalı ve okullarda gördüklerimizi uygulamaya çalışmalıyız. Etrafımızı kirlüten birini gördüğümüzde kibarca uyarmalıyız. Bizi çok rahatsız eden durumlarda öğretmenlerimize de bu konuyu anlatabiliriz. Bu şekilde çevre kirliliklerini birlik olarak, yanlışları uyararak ve düzelterek önlemeye çalışmalıyız.

Gelecekte tertemiz sorunsuz bir çevrede yaşamak dileğiyle...

gördüğüm ilk şey yol kenarında uzanan su kanallarına atılan pet şişeler ve çikolata ambalajlarıydı. Dükkan önlerine atılan kağıt atıklarıydı. Biraz ilerledikten sonra yeni yapılan binaların önlerindeki

Judonun Melek Yüzleri

“Down Sendromu (DS), bir hastalık değil genetik bir farklılık, bir kromozom anomalisidir. En basit anlatımı ile sıradan bir insan vücudunda bulunan kromozom sayısı 46 iken DS'lu bireylerde bu sayı üç adet 21. kromozom olması nedeniyle 47 olmaktadır. İlimizde yaklaşık 300 Down sendromlu çocuğun olduğu düşünülmektedir.”

Samsun, Spor, Eğitim ve Tanıtma Vakfı (Sam-Sev) tarafından hazırlanan ve Orta Karadeniz Kalkınma Ajansı'nın (OKA) “Dezavantajlı Gruplara Yönelik Sosyal İçerme Mali Destek Programı” kapsamında desteklenen “JUDOWN-Down Sendromlu Çocukların Judo Eğitimi İle Rehabilitasyonu” adlı proje 21 Mayıs 2013 tarihinde imzalanan sözleşme ile Türkiye’de ilk defa uygulanmaya başladı.

Yaklaşık bir yıldır Samsun’da başarı ile uygulanan bu harika projenin gazetemizde kesinlikle yer alması gerektiğini düşünerek Renkli Kalemler ekibi olarak toplanıp bir cumartesi günü JUDOWN’a gittik.

İlk olarak proje koordinatörü Alp Arslan Bey’den proje hakkında bilgi aldık.

Proje hakkında bilgi alabilir miyiz?

Proje geçen sene Orta Karadeniz Kalkınma Ajansı’nın açmış olduğu bir çağrı üzerine ortaya çıktı. Judo eğitmenimiz Serkan Hoca projeyi bize getirdi. Projenin vakıf olarak bize uygun olduğuna karar verdik. Çünkü SAM-SEV olarak spor da vakfımızın faaliyetleri arasında. Projemize 10 kız, 20 erkek olmak üzere 30 Down sendromlu arkadaşla başladık. Cumartesi ve Pazar günleri saat 12.00-14.00 arası Atakum DSİ Spor Salonu’nda çalışmalarımızı sürdürüyoruz.

Zorlukları var mı?

Zorlukları çok. Çünkü biz ilk defa olduğu için bilmediğimiz bir hedef kitle ile beraberiz. Down sendromu nedir, nasıl davranır, duyguları nasıl geçiş yapar bunların hiçbirini bilmeden biz bu

projeye hazırlandık. Zaman içerisinde bu arkadaşların huylarını, tepkilerini, onları nasıl yönlendirebileceğimizi, onlara nasıl davranmamız gerektiğini öğrendik. Çocuklar yeri geldiğinde anlık tepkiler verebiliyorlar. Anlık sevinç veya üzüntü gösterebiliyorlar.

Peki projenin devamı gelecek mi? Yoksa bitecek mi?

Sam-Sev olarak bunun devamını getirmek çok zor. Hedef kitlemiz sadece Down sendromlular olmadığı için vakıf olarak bunu finanse edebilmemiz zor. Ama Spor Bakanlığı veya Aile Bakanlığı’nın bu proje çıktılarına doğru değerlendirerek sürdürülebilir hale getirilmesini diliyoruz. Bu herhangi bir STK ile senelerce sürdürülebilecek bir organizasyon değil. Çünkü giderleri çok. Burada ortaya

koymaya çalıştığımız şey şu: Down sendromlu çocuklar judo ile rehabilite edilebiliyor. 19 Mayıs Üniversitesi psikiyatri hekimleri bize bu yönde olumlu bir rapor verirse bunu biz direkt az önce konuştuğumuz bakanlıklara sunmayı arzu ediyoruz. Türkiye’nin her tarafında uygulanabilir hale gelmesini istiyoruz. Biz bu işi yaparken sadece 30 çocuğu birbirleriyle eğitmiyoruz.

Projeye ne zaman başladınız?

Geçen sene Mayıs ayında. 1 yıllık bir proje.

Projenin antrenörü Sadettin Ekinci ile de ufak bir röportaj yaptık...

Hocam, kaç yıldır bu mesleği yapıyorsunuz?

Ben beden eğitimi öğretmeniyim ayrıca antrenörlüğü de 20 yıldır yapıyorum.

Şu an öğretmenliğe devam ediyor musunuz?

Evet, beden eğitimi öğretmenliğine devam ediyorum, hafta sonları da buradayım.

Nelerle karşılaşıyorsunuz?

Değişimi görüyor musunuz? Judonun özelliği; hem zihinsel hem fiziksel kuvvetlere etkisi olan bir spor olmasıdır. Bu çocuklara da bu yönde etkisi olduğu için değişimi görmek zor değil. Konuşmaları değişiyor, davranışları değişiyor, disipline giriyor. Özellikle kas güçlerinde gelişme oldu. Hareket kabiliyetleri çok azdı, arttı.

İlk geldiklerinde daha mı sakin ve sessizdiler?

Konuşmayan vardı. İletişime açık değildiler. Sorularımıza cevap alamıyorduk.

Peki Samsun’da başka antrenörler var mı bu işe gönül verecek?

Aslında Samsun değil Türkiye’de, dünyada bile böyle organize olmuş down sendromlu judo eğitimi pek yok. Hollanda’da bir çocuk var siyah kemer almış. Ama böyle grup şeklinde yok.

Çocuklar ne düşünüyor bu konuda acaba? Yanımızdaki çocuklardan bir kaçıyla röportaja devam ettik...

Hepsi birbirinden cana yakın ve bir şeyler anlatmaya çalışan çocuklara ses kayıt cihazını uzattık. Hepsi güzel yüreklerinden geçen birçok şeyi bize anlatmaya başladılar.

Aralarında her maçta yenildiğini söyleyenler de var, şarkı söyleyenler de. Mesela Ali’den Ankara’nın bağlarını dinlemek harikaydı.

Yapı Kredi çocukları ilklerle buluşturan banka

Yapı Kredi 2006 yılından beri TEGV işbirliğiyle bizim gibi 1.-8. sınıf öğrencileri için “Okuyorum Oynuyorum” projesini yürütüyor. Projenin bu yılki özel etkinliği ise elinizde tuttuğunuz Renkli Kalemler Gazetesi... Yapı Kredi Kurumsal Sosyal Sorumluluk Projeleri Yöneticisi Nurcan Erhan sorularımızı yanıtladı.

Yapı Kredi’nin eğitim için bugüne kadar yaptığı çalışmalardan kısaca bahsedebilir misiniz?

Yapı Kredi, ülkemizdeki okur-yazarlık seviyesinin yükselmesi için birçok proje gerçekleştiriyor. Bunun yanında erken yaştan itibaren okuma alışkanlığının sağlanması için de çalışmalar yapıyor. Kurulduğumuz ilk yıllardan başlayarak çocuklar için efsanevi Doğan Kardeş dergisi çok uzun yıllar yayınlandı. Bunun yanı sıra, bir bankanın sponsoru olduğu ilk çocuk sinemasını ve çocuk tiyatrosunu da çocuklarla buluşturdu. Günümüzde de gerek yayınları gerekse bu tarz özel projeleri ile eğitim ve çocuk hep öncelikleri arasında oldu. Turmepa ile ilkokullarda verilmesine destek olduğumuz Sınırsız Mavi eğitimi de, TEGV ile yürüttüğümüz Okuyorum Oynuyorum projesi de içinde

olmaktan mutluluk duyduğumuz projeler..

Bizim de dahil olduğumuz “Okuyorum Oynuyorum” projesi için yapılan çalışmalar nelerdir?

2006 yılından bu yana TEGV işbirliğiyle “Okuyorum Oynuyorum” projesini

yürütüyoruz. 1-8. sınıf öğrencileri için okuma zevki ve alışkanlığı kazandırıcı çalışmalar yapılıyor. Bugüne kadar 3.500’e yakın gönüllünün destek verdiği bu program için TEGV eğitim parklarında, ada konsepti ile “okuma adaları” oluşturuldu.

Hemen hemen her yıl da bu eğitimi destekleyici özel etkinlikler düzenliyoruz. Bugüne kadar yazar-çocuk buluşmaları ile çocukların kitaplarını okudukları yazarlar ile tanışmaları sağlandı. “Sokak Tiyatroları” etkinliği ile yerel tiyatro gösterileri düzenlendi, En son TEGV’in tüm eğitim parklarında, Çocuk Hakları Bildirgesi’nden seçilen 12 temel ilkeyi sahneleyen öğrencilere ünlü tiyatrocular koçluk yaptı. Bu yıl da TEGV ile Renkli Kalemler gazetelerini hayata geçiriyoruz.

Renkli Kalemler nasıl bir proje? Kimlerle birlikte çalışıldı?

Renkli Kalemler projesi,

deneyimli gazetecileri, öğrencilerle bir araya getirerek yaşadıkları şehirlerin gazetelerini hazırlamalarını sağladı. Okuyorum Oynuyorum projesinin asıl amacı olan, öğrencilerin sözlü ve yazılı olarak kendilerini özgürce ifade edebilmelerine zemin hazırlıyor. Bu çalışma ile çocukların hem gözlem ve araştırma yetenekleri geliştirildi hem de ekip çalışması yapılarak gazetecilik mesleğine dair tecrübeler edinildi. TEGV’in İstanbul, Samsun ve Van’daki eğitim parklarında gerçekleşen çalışmalarda Esen Evran, Ferhan Kaya Poroy, Günseli Özen Ocağolu, Nermin Bezmen, Sinan Özedincik ve Yonca Tokbaş gibi gazeteciler gönüllü olarak koçluk yaptı. Eğitim Parkları’ndaki çalışma gruplarında, gazetenin mizanpajından fotoğraflarına, haber içeriğinden tasarımına kadar her ayrıntısı ile ilgilenildi.

Seher Beyza Karakaya

Öğretmenlerimden aldığım bilgilere göre; sınav

öncesinde ve esnasında dikkatsizlik yüzünden çok sayıda hata yapıyorsak, daha önce öğrenmiş olduğumuz konuları hatırlayamıyorsak, aklımızın karıştığını ve hiçbir şeyi hatırlayamadığımızı düşünüyorsak, basit soruları bile cevaplayamıyorsak, mide bulantısı, göz kararması, terleme, çarpıntı yaşıyorsak ve çok çalıştığımız halde heyecandan başarısız oluyorsak, yoğun bir sınav kaygısı yaşıyoruz.

Peki, sınav kaygısı nedir? Öğrencilerde oluşan, aslında gerçekte olmayan ama bizi rahatsız eden korkularımızdır. Ve bunun sebepleri var. İşte kaygı düzeyimizi yükselten bazı durumlar:

- Sınava çalışmaya geç başlama, bu yüzden de konuların yetiştirilememesi veya erken başlasak bile zamanı doğru kullanamayıp konuları yetiştiremememiz.
- Günlük konu tekrarı yapmamamız.

Sınavdır geçer

Okulumuz Muzaffer Barışyurt İlkokulu rehber öğretmenleri Demet Tongal ve Nihat Geyik’ten sınav heyecanı üzerine faydalı bilgiler aldım.

- Plansız ve programsız ders çalışmamız.
- Başaramama korkusu yüzünden kendimize güvenmememiz.
- Sınavları

gereğinden fazla önemsememiz.

- Ailelerimiz bizden başarabileceğimizden fazlasını istemesi.

Biliyor musunuz, bu kaygılarımızla baş edebilmemiz. Peki nasıl?

- Günlük tekrarlarımızı bir ders çalışma planı ile yapmalıyız.
- Sınavlara çalışmayı son güne bırakmamalıyız.
- Uykumuza, dinlenmemize ve beslenmemize dikkat etmeliyiz.
- Olumsuz ve kötü düşüncelerden uzak durmalıyız.
- Sınava girmeden ya da sınav sırasında kaygımız artarsa, birkaç kez derin nefes almalıyız. Ayrıca bir dakika kadar gözlerimizi kapatarak bizi mutlu eden bir şeyler düşünmeliyiz. Bu rahatlamamızı sağlar.

Burcu Nazlı Atar

yaptım. Ecem Abla TEGV’de bir yıldır gönüllü. TEGV sayesinde kendisini topluluk karşısında daha iyi ifade edebildiğini belirtti. TEGV’de yeni arkadaşlar edinmiş. TEGV sayesinde arkadaşlarıyla olan iletişimi daha da sağlamlaşmış.

TEGV’deki etkinliklerin öğretmenlik kariyerine çok faydaları olacağını söyledi. Hem TEGV Eğitim Parkında, hem Ateşböceğinde, hem de köy okullarında verilen “Eğlen, Öğren, Hijyen” etkinliğinden bahsetti.

Bu etkinlikte öğretilen bazı faydalı bilgiler şunlar:

- Yemekten önce ellerin yıkanması gerekir.
- Meyve ve sebzeleri yıkamadan yememeliyiz.
- Hayatımızın her alanında mikroplar var ve bu mikroplardan korunmamız gerekir.

Ecem Abla köy okullarındaki çocukların “Eğlen, Öğren, Hijyen”

Sağlıkta Eğlen, Öğren Hijyen’in önemi

Sosyal Bilgiler Öğretmenliği üçüncü sınıf öğrencisi Ecem KAYI ile röportaj

etkinliğini daha dikkatli dinlediğini ve çok şaşırdıklarını söyledi. En sevdiği köyün Ağaca Güney köyü olduğunu, ama bu köyün yollarının çok sıkıntılı olduğunu söyledi.

Genelde sınıflarda 15-18 arası öğrenci varmış. Etkinlikteki rozetlerin, kitapların ve mikrop görsellerinin çocukları çok heyecanlandığını söyledi. Diğer abla ve ağabeylere de tavsiye etti. Çünkü; bu öğrendiklerimizi bizlere öğretmeden önce kendilerinin öğrendiklerini ve bu öğrendiklerinin kendileri için çok yararlı olduğunu söyledi.

Yaşayan Şehir

Samsun Kent Müzesi, açılışından çok kısa bir süre sonra önemli bir başarıya imza atarak, Tarihi Kentler Birliği Jüri Özel Ödülü'ne de layık görüldü. Müze, şehrin tarihi, kültürel, coğrafi ve ekonomik geçmişine yönelik bilgileri Dünya standartlarında etkili ve tatmin edici bir formatta sergiliyor.

Duygu Yazgan

Samsun Kent Müzesi, Samsun'un İlkadım ilçesinde bulunuyor. 12 Şubat 2013 tarihinde ziyaretçilerine kapılarını açan müzede Samsun'un sosyal, tarihi, kültürel, coğrafi ve ekonomik yapısına ilişkin çok güzel bölümler bulunuyor. Müzeye ilk yetmiş gün içinde 20 bin ziyaretçi geldi. Ayrıca şimdiden Tarihi Kentler Birliği'nin jüri özel ödülüne layık görüldü.

Müzeyi bana TEGV'in gönüllü çocuk rehberleri gezdirdi. Bu müzede Samsunla ilgili neler yok ki; Samsun'un ilçeleri ve ilçelerinde nereleri gezip görmeliyiz; Samsun'u kimler yönetmiş; tarihi mekanlarıyla Samsun; Samsun'un nüfus yapısı... 1911'de çekilmiş panoramik Samsun fotoğrafının 2011 yılında çekilmiş olanıyla alt alta koyulduğu köşe beni çok etkiledi. 100 yılda bir şehir ne kadar değişebilirmiş sorusunun da güzel bir cevabıydı. Açıkçası Samsun'un tarihi dokusunun bu denli

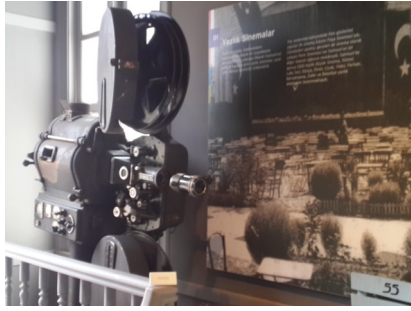
değiştirilmiş ve yok edilmiş olması da beni derinden üzdü.

Samsun'un meşhur kuş cenneti

ve yaban hayatı da gidip göremeyenler için müzede ayağımıza gelmişti.

Samsun'un kucak açtığı mübadillerin yaşamlarına ait eşyalar, bakırcılık, kunduracılık, semercilik meslekleri, Samsun'un ünlü tütün ve tütün fabrikası, denize kıyısı olan Samsun'unumuzun denizcilik geçmişi bir bir gözümün önünde canlandı.

Eskiden yangınlar nasıl, neyle söndürülüyormuş, çocuklar nasıl önlük giyiyorlarmış, nasıl oynuyorlarmış, nasıl fotoğraf

çekiyorlarmış bir bir yaşadım. O zamanlar her şey ne kadar zormuş. Oysa şimdi fotoğraf makinelerimizi ceplerimizde taşıyoruz.

Müzede eskiden çok meşhur olan Samsun simidi ve pidesi de unutulmamış. O yüzden sakın müzeyi benim gibi aç karnına gezmeyin, canınız çekebilir. Müzede Samsunumuz için çok önemli bir değeri olan milli mücadele süreci de fotoğraflarla maketlerle yerini bulmuş.

Müze oldukça detaylı olduğu için ziyaretçiler için çok güzel bir bahçe düzenlenmiş. Müzeyi gezdikten sonra mutlaka bahçesinde çay içmenizi tavsiye ederim.

Berra Demir

İstanbul'daki bienal için yaptığı "Küçük Olan İyidir" temalı çalışmaların fotoğrafını çekti. Sınıf arkadaşlarını resimlerini İstanbul'a yolladı. Eve geldiğinde bienali merak ettiği için araştırdım ve şu bilgilere

Neymiş ki bu Bienal?

Düşler Atölyesi'nde sınıf arkadaşlarımla 15 Mayıs-15 Haziran tarihleri arasında

ulaştım:

Bienal, İtalyanca "her bir diğer yıl" anlamına gelen ve iki yılda bir düzenlenen etkinliklere verilen addır. Çoğunlukla kültürel veya sanatsal faaliyetler için kurulan bir terimdir. En eski bienal 1895'ten beri düzenlenen Venedik Bienali'dir.

Türkiye'de 1987 yılından beri düzenlenen ve her iki senede bir tekrarlanan Uluslararası İstanbul Bienali bulunmaktadır.

Ünlü tiyatrocular Samsun'da

Kerem Baştuğ

Ünlü oyuncular Mert Fırat, Aslı Tandoğan ve Volkan Yosunlu "Bütün Çılgınlar Beni Sever" oyununun gösterisi için Samsun'daydı. Ben de bu fırsatı kaçırmayıp sevdiğimiz tiyatroculara bir röportaj talebinde bulundum. Zaten TEGV gönüllüsü olan Mert Abi ve arkadaşları beni kırmadılar. Soru hazırlamadan gittiğim için biraz heyecanlıydım. Volkan Yosun uzun uzun tiyatrodan bahsedince aklıma bir sürü soru geldi. İlk röportajım olduğu için heyecanımı yenmem konusunda sanatçılar bana destek verdi. Daha sonra gazeteci ablalardan öğrendim ki, 100. röportajda bile bu heyecan geçmiyormuş. Mert Abi, Volkan Abi ve Aslı Abla'nın da desteği ile hem tiyatro, hem sinema hem de Renkli Kalemler projesi üzerine konuştuk.

"TEGV'de çocuklar ile sokak tiyatrosu yaptım"

Bu mesleği siz mi seçtiniz?

MF: Evet ben seçtim. Kendi isteğimle oyuncu oldum. Henüz ortaokul yıllarında iken karar verdim.

Kaç yaşında başladınız?

MF: Meslek olarak 22 yaşında para kazanmaya başladım. Ortaokuldan beri de tiyatronun içindeyim. Yani çocukken ilgilenmeye başladım tiyatro ile. Hatta profesyonel hayata geçince TEGV Samsun Eğitim Parkında çocuklarla sokak tiyatrosu yaptım. **VY:** Ortaokulda karar verdim. İzlediğim oyunlardaki oyunculara imrendim ve bu mesleğe başlamak için konservatuara gittim. Halen oyuncu olmak için çalışıyorum.

AT: Ben de Mert'in ısrarı ile başladım. Dizi oyunculuğuna

kendi isteğim ile başladım. Aslında arp mezunuyum ve bu oyunda da arp ile sahnelerim var. **Bu mesleğin güzel ve zor yanları nelerdir?**

MF: Seyirciyle iç içe oluyorsun ve reaksiyonu çok çabuk alıyorsun. Ayrıca değişik insanlarla tanışıp hayat tecrübesi edinebiliyorsunuz. Sosyal hayatta yapamadığımız şeyleri sahnede yapabiliyoruz.

Mesela insanları güldürmek zor geliyor mu?

MF: Tam da o yüzden bu işi seviyoruz aslında.

VY: Güldürmek riskli bir şey. Seyirciyi istediğiniz şeye güldürmek, sizin kurguladığınız şekilde ilerleyemeyebiliyor. Bu anlamda zor olabiliyor. Ama genelde iyi çalışılmış bir komedide böyle bir sorun yaşamıyorsunuz. Ancak dil problemi yaşanırsa bir sorun olabilir. Bir de bizim milletimiz çocukluktan beri gülmeyi ayıp bir şey gibi algıladığı için daha da

zorlaşıyor. Aman gülme, ayıp, milletin içinde diye diye herkes gülme duygusunu biraz geriye atmış durumda. O geriye atılmış gülme duygusunu öne çıkartmak evet zor.

Dil problemi ne demek?

VY: Şöyle bir şey: biz Türkiye'de yaşıyor ve Türkçe konuşuyoruz. Mesela oyunlarımızı Türkçe oynuyoruz. Doğal olarak başka bir ülkeye gittiğimizde oyun çok söze dayalı ise bizim dilimizi bilmeyince anlamıyorlar.

MF: Ama enstrüman çalarken öyle bir sorun olmuyor. Çünkü müziğin dili bir; notalar...

Sıla Ardal

Bizim parkın ÇGO'ları

TEGV'li olan bilir, ÇGO "Çocukken Gönüllümüz Olan" demektir. TEGV'e eğitim desteği almak için devam eden çocuklar, büyüyüp üniversiteye başladıklarında "gönüllü" olarak TEGV'e geliyorlar, çocuklara ağabeylik-ablalık yapıyorlar. TEGV'in kıymetlileri ÇGO'lara sorduk, onlar anlattı.

Mediha Özçevik
(TEGV gönüllüsü, OMÜ
Matematik Öğretmenliği
öğrencisi)

1993 Samsun doğumluyum. OMÜ'de İlköğretim matematik öğretmenliği 3. sınıf öğrencisiyim. Çocukken Samsun 23 Nisan İlköğretim Okulu'na gidiyordum. 6. ve 7. sınıfta TEGV'deki etkinliklere katıldım. 6. sınıf öğrencisiyken okuldaki Türkçe öğretmenimin sayesinde TEGV'le tanıştım. Türkçe etkinliği almak için geliyordum.

Ben küçükken buraya gelirken ablaları görüyordum. Onlara özeniyordum. Üniversitede öğretmenlik eğitimi almaya başlayınca TEGV'de gönüllü olmaya karar verdim. Geleceğin öğretmeni olarak şimdiden eğitim alanında bir şeyler yapmayı, çocuklarla çalışmayı istedim. Geçtiğimiz dönem "Matematik, Fen ve Ben" etkinliğini verdim. Ondan önceki dönemde ise "Kendime Yolculuk" eğitimi verdim. Milli Eğitim Bakanlığı'nın şu anda okullarda

temellerini attığı yapılandırma yaklaşımını TEGV sayesinde uygulamaya ve geliştirmeye çalışıyorum. Çocuklara nasıl davranılması gerektiğini TEGV sayesinde öğreniyorum.

TEGV ayrıca sosyal ve kişisel anlamda da gelişimime katkı sağladı. Topluluk içerisinde nasıl davranılması gerektiğini, kendimi rahatça ifade etmeyi ve rahatça iletişim kurmayı TEGV'de öğrendim.

Samet Yılmaz
(TEGV gönüllüsü, OMÜ
Bilgisayar Öğretimi ve
Teknolojileri Eğitimi
Öğretmenliği öğrencisi)

Ben Samsun'luyum. 23 Nisan İlköğretim Okulu'na giderken TEGV'e bilgisayar etkinliğine geliyordum. Şu anda ise 20 yaşındayım ve yine TEGV'deyim ama bu sefer sizin yaşınızdakilere ben bilgisayar öğretiyorum. Çocukken bize etkinlik veren Yavuz Abi'yi halen hatırlıyorum. Ben de artık Samet Abiyim ve "Bilgi Benim İşim", "Oyunlarla Spor" ve "İyi Yaşam" eğitim programlarını veriyorum. Çocukken kullandığım etkinlik odalarına artık gönüllü olarak giriyorum. Ayrıca başka sivil toplum kuruluşlarına da gönüllü destek veriyorum. Sam-Sev'de down sendromlu çocuklarla da ilgileniyorum. ÇGO olmak ayrıcalık...

Yeşim Karadeniz
(TEGV gönüllüsü, OMÜ
Endüstri Mühendisliği
öğrencisi)

1999-2000 eğitim-öğretim dönemi... 4. ya da 5. sınıfa gidiyordum. Sınıf arkadaşım mahallelerine yeni açılmış olan TEGV'e birlikte gidelim önerisinde bulundu. TEGV nedir? Nasıl bir yerdir? Derken hafta sonları resim atölyesine katıldık. Kısa süreli de olsa çok eğlenceli vakit geçirdik. İlerleyen

zamanlarda satranç etkinliğine katıldık. Şimdi iyi ki gitmişiz, iyi ki TEGV'i tanımışım diyorum.

Yıl 2014... Şimdi ben gönüllü olarak TEGV'e yeniden geliyorum. Dershanede afişini gördüm ve neden olmasın dedim. Ve bu sefer ben bir arkadaşına hadi TEGV'e gönüllü olalım dedim. İşte her şey böyle başladı!

Paşa Konağı

Duygu Yazgan

Ekip Gazetesi'ne ziyarete giderken inşaat halinde yenilenmeye çalışılan bir konak gördük. Arkadaşlar ile önünde fotoğraf çektirdik. Eve gidince de bu konağın eski halini internetten araştırdım. Gerçekten ne haldeymiş. Şimdi ise yenileyerek Aile Yaşam Merkezi haline getiriyorlar.

Kadıköy Mahallesi'ndeki bu tarihi yapılar artık gençlik merkezi, kadınlar kulübü, yaşlılar lokali, engelliler lokali, eğitim merkezi, satranç kulübü, müzik, tiyatro, çocuk oyunları, halk oyunları, el sanatları, bilgisayar kulübü, yabancı dil kulübü, kütüphane olarak kullanılacak...

**RENKLİ
KALEMLER**

Genel Yayın Yönetmeni
Beyza Nur Tunçel

Editör
Seher Beyza Karakaya

İçerik Sorumlusu
Burcu Nazlı Atar

Fotoğraf
Tülay Kaynar, Duygu Yazgan

Teknik Destek Görevlisi
Kerem Baştuğ

Yazarlar
**Rabia Soylu, Kardelen Dere,
Zeynep Çelik, Berra Demir, Sıla Arda**

Gazeteci Koçlar
**Yonca Tokbaş
Esen Evran
Pınar Akbıyık Yıldız**

Yönetim Yeri: Türkiye Eğitim Gönüllüleri Vakfı, Samsun Büyükşehir Belediyesi Eğitim Parkı, Barış Bulvarı Kadıköy Mah. Kadıköy Koruluğu No:15 Samsun Telefon: (0362) 440 23 25 e-posta: samsunep@tegv.org www.tegv.org

Tülay Kaynar

İçeri girdiğimde aldıkları değil de kendi yaptıkları, ses çıkarabilen aletler olduğunu gördüm ve bunlarla müzik yaptıklarını öğrendim.

Dikkatimi ilk çeken sandalye yerine yastıklara oturan arkadaşlarım oldu. Önlerinde rengarenk bardaklar vardı. Hemen bu ortamın fotoğraflarını çekmek istedim. Bu sırada bana ufak bir gösteri yaptılar. Bana yapılan bu özel gösteri sırasında çok mutlu oldum ve heyecanlandım.

Müzik gösterisinin yanı sıra bir de beden perküsyonu yaptılar. Bu da eller, bacaklar ve kolların kullanıldığı beden aracılığı ile çıkarılan seslerdi. Hiç duymadığım bu küçük gösteri esnasında şaşkınlığımı ve sevincimi saklayamadım. Çok güzel bir gösteriydi. Şimdi sizlerle bu kulüpteki iki arkadaşım Ceren ve Yaşar Batın ile yaptığım röportajı paylaşmak istiyorum...

Ne zamandır TEGV'e geliyorsunuz?

Yaşar: 2 yıl oldu. Önceleri

basketboldaydım, şimdi Ritim Kulübü'ndeyim.

Ceren: 4 senedir TEGV'e geliyorum. Önceleri İyi Yaşam'daydım. Ritim çok eğlenceli olduğu için ve çoğu arkadaşım burada olduğu için Ritim Kulübü'ne katıldım.

Ritim Kulübü'nde neler

yapıyorsunuz?

Cup game, çubuklarla ritim yapıyoruz. Çalgı daha çok.

Cup game nedir?

C: Cup game bardaklarla yaptığımız bir ritim çalışmasıdır.

Y: Cup game ingilizcede bardak oyunu demektir. Ve de farklı türlerde yapılabilir. Döndürerek

ya da döndürmeden karşılıklı yapılabilir.

İlk başladığınızdan bu yana neler değişti?

C: Aslında çok şey değişmedi ama eğlence biraz daha artıyor öğrenince.

Y: Evet Ceren'in dediği gibi eğlence biraz daha artıyor ve el becerim daha çok artıyor.

Ne hissediyorsunuz?

Y: Heyecanlıyız. Kötü yapabiliriz veya iyi yapabiliriz.

Ritim kulübünde kaç kişisiniz?

C: Ritim kulübünde 18 kişiyiz.

Bardaklardan başka neleri çalışıyorsunuz?

C: Çubukla beraber ritim yapıyoruz. Sonra zille çalgı yapıyoruz.

Y: Torbalarla ve parmak zilleriyle.

Beden perküsyonu nedir?

Bedenimizle ses çıkarmaktır. Gösteride beden perküsyonuyla birlikte cup game de yapacağız.

Üçü bir yerde!

Rabia Soylu

Üç kız kardeş ve üçü de tiyatroya gönül vermişler...

Nursena Durgun, Hilal Durgun ve küçük kardeşleri Hayrunisa Durgun. Tiyatrocu kardeşler 5 yıldır TEGV'e

geliyorlar ve TEGV'de Ritim Kulübü ile Tiyatro Kulübü etkinliklerine katılıyorlar. Ritim Kulübü'nde ilk önce bardak, kese ve tabak gibi aletleri kullanarak ritim oluşturdıklarını ve ilk yapmaya başladıklarında çok heyecanlandıklarını söylüyorlar.

Ritim Kulübü'nde öğrendiklerinden çok etkilenen kız kardeşler tiyatroya katılmayı düşünmüşler. İlk önce 1. sınıftaki kardeşleri Tiyatro Kulübü'ne katılmış. Şu anki oyununun konusu eski dönem ile yeni dönemin karşılaştırıldığı bir oyun. İlk başta oyundaki karakterleri oynarken çok

korktuğunu anlatıyor. 23 Nisan'da sahneledikleri oyunu oynarken ilk başta korkmuş ve sahneye çıkmak istememiş. Ama 2. sefer provalarda arkadaşları hatalarını düzelttiği için heyecanını yenmiş ve sahneye çıkmakta zorlanmamış.

Ailelerinin kendilerine tiyatro konusunda destek vermediklerini kendilerinin isteyerek katıldığını ve kostümlerini annelerinin diktiğini söylüyorlar. Pazar günlerini tiyatro etkinliklerinde geçiren kardeşler, tiyatrodan geldikten sonra ders çalışmaya da zaman ayırdıklarını ve derslerini aksatmadıklarını belirtiyorlar.

Durgun kardeşler tiyatroyu çok sevdiklerini ve arkadaşlarının da tiyatrodan bulunmalarının kendilerini çok mutlu edeceğini söylüyorlar.

TEGV'de oynayacakları bir sonraki oyunlarına hazırlanıyor ve heyecanla sahneye çıkacakları günü bekliyorlar.

10 yıllık gönül

Zeynep Çelik

Bugün 10 yıldır TEGV'de gönüllü olan Yalçın Pısl Abimle röportaj yaptım. Çok eğlenmeyi, gezmeyi, araştırmayı seven bir abiye benziyordu...

Biyolog olan Yalçın Abi'ye hayatıyla ilgili sorular sordum.

Ne iş yapıyorsunuz?

1979'da doğdum. Samsunluyum. İlk, orta ve yüksek öğrenimimi Samsun'da tamamladım. Üniversitede biyoloji okudum, biyologum. Önce kısa bir süre mikrobiyoloji laboratuvarında çalıştım. Onun yanı sıra uluslararası firmalarda çalıştım. Muğla, Kastamonu ve Samsun'da ilaç tanıtımı ve sunumlar yaparak ilaç tanıttım, hastaların nasıl fayda göreceğini anlattım. Şimdi kendi medikal firmamı kurdum. Aynı zamanda biyoloji alanında aşı üretmeye çalışıyorum. Yurt dışı organizasyonlarda bulunuyorum. Yurt dışına çıkma ihtimalim var, oralarda da aşı çalışmalarını yürüteceğim.

Küçükken hangi okula gittiniz?
Gülsüm Sami Kefeli İlköğretim Okulu'na gittim.

TEGV'de ne zaman gönüllü oldunuz?
2004 yılında TEGV gönüllüsü oldum. 10 sene oldu. Yüksek lisans programına kaydolmuştum, öğretmen olmak istiyordum. "Bir çocuk değişir, Türkiye değişir" ilanını gördüm. Bu yazı çok hoşuma gitti ve neden ben gönüllü olmayayım neden bilgilerimi çocuklarla paylaşmayayım diye kendime sordum ve böylece gönüllü oldum.

Kaç dil biliyorsunuz?

İleri seviyede İngilizce, iki sene önce Çince öğrenmiştim. Bir de Japonca biliyorum.

Hangi ülkelere gittiniz?

Fransa, Rusya, Japonya ve Gürcistan.

Japonya'ya ne zaman gittiniz?

Medikal firmam olduğu için her sene gidiyorum.

Bize biraz Japonca konuşur musunuz?

Anata taçiva kireydes. "Hepiniz çok güzelsiniz" dedim.

Kemençenin güzel yüzü

Sıla Ardal

26 Nisan 2014 tarihinde Samsun TEGV Eğitim Parkı'nda Kemençe sanatçısı Berrin Yalman ile röportaj

yaptım.

İlk olarak bize kendinizden bahseder misiniz?

1981 Samsun doğumluyum. Samsun'da müzik eğitimi almaya başladım. Usta isimlerden ders aldım. Sonra büyükler korosuna dahil oldum. Ve böylece müzik tam anlamıyla hayatıma girmiş oldu. İdealim müzik öğretmeni olmaktır. 1999 yılında Müjdat Gezen Sanat Merkezi'nde klasik müzik eğitimi almaya başladım. Melahat Pars, Saldun Aksut gibi çok önemli ve duayen isimlerden müzik eğitimi alarak müzik hayatıma devam ettim. 2002 yılında Ege Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Temel Bilimler Bölümünü kazandım. Sonra klasik kemençeyle tanıştım. Birçok müzik türünde eğitim

aldım. 2009 yılında Samsun'da Devlet Konservatuvarı'nda ses sanatçısı olarak çalışmaya başladım. Çalışmalarım hala devam ediyor.

Ne kadar zamandır müzikle iç içesiniz?

11-12 yaşından itibaren müzikle ilgileniyorum. Yani 20 yıldır müzikle iç içeyim. Şarkı söylüyorum, klasik kemençe çalıyorum. Ritim gönüllüsü olarak etkinliklere devam ediyorum.

Bize çalmış olduğunuz müzik aletinden, onun özelliklerinden bahseder misiniz?

Bildiğimiz Karadeniz kemençesinden farklı bir müzik aleti. Üç telden oluşuyor, tırnak baskısıyla tırnakla teli iterek çalınır. Bundan dolayı tırnaklarının kısa olması ve oje sürmemen gerekiyor ve bu bana bir bayan olarak zor geliyor. Sazımı çok sevdiğim için bunlara katlanmak zorundayım.

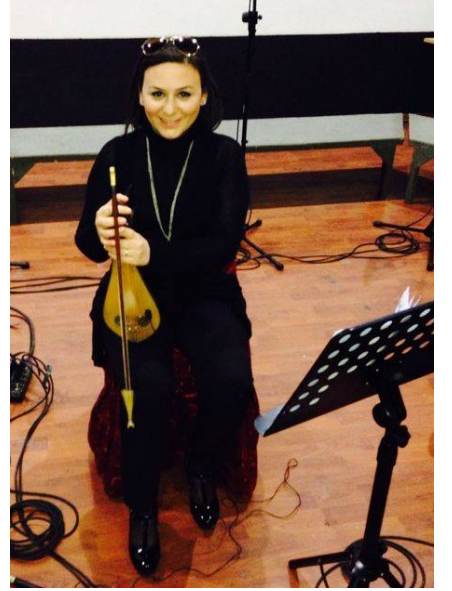
Sizin için klasik kemençeyi diğer enstrümanlardan ayıran özellik nedir?

Diğer enstrümanlara göre sesi

bence daha güzel daha puslu insan sesine daha yakın ve beni daha iyi ifade ettiğini düşünüyorum.

Sadece tırnak ile çalınması sizi zorluyor mu?

Okul döneminde beni zorladı. Çok zorlandığım zamanlarda enstrümanımı duvara atarım geliyordu ama üzerine düştükçe başarmaya başladım. Bu her konuda böyledir.

Müzik dolu bir hayat

Kültür Turizm Bakanlığı Samsun Devlet Klasik Korosu'nun başarılı sanatçısı Pelin Başar 13 yaşında tanıştığı Ney'i ve müzik yolculuğunu anlattı...

Kardelen Dere

Kültür ve Turizm

Bakanlığı Samsun Devlet Klasik Korosu'nda yer almadan önce neler yapıyordunuz ve müzik ile ne zaman tanıştınız?

Samsun Devlet Klasik Türk Müziği Korosu'na girmeden önce İstanbul'da yaşıyordum. İstanbul Teknik Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nı bitirdim. Ney ile ve müzikle 13 yaşında tanıştım. İlkokuldan hemen sonra, ortaokula başladığımda konservatuar sınavlarına girdim ve sınavları kazanarak konservatuar öğrencisi oldum. Böylece 13 yaşında, hocalar fiziksel özelliklerime bakarak Ney üfleyebileceğim kararına vardılar ve bunu tavsiye ettiler. Ben de severek çalıyorum.

Hedeflediğiniz yerde misiniz? Yoksa farklı alanda kariyer yapmak ister miydiniz?

Ney üflemek benim için farklı bir yaşam tercihi diyebilirim. Sadece daha farklı gruplarla çalışmak, daha iyi müzik yapan müzisyenlerle çalışmak ve üretmek isterdim. Onun

dışında kariyerimde hedeflediğim yerdeyim.

Çalgı olarak Ney'i tercih edişiniz sevgiden mi kaynaklanıyor? Bu tercihinizde ailenizin etkisi oldu mu?

Ailem benim müziğe olan yatınlığımı keşfetti, benim

televizyonda duyduğum sesi tekrar edişimden müzik kulağına sahip olduğumu anladılar. Gerçekten yetenekli olup olmadığımı hocalara danıştık ve sınavlara girmem gerektiğini ve kazanacağımı söylediler.

Sahneye ilk çıktığınızdaki heyecan ve duygularınızı bizimle paylaşır mısınız?

Aslında sahneye ilk çıktığımda değil de çıkmadan önceki heyecanımı anlatabilirim. Daha öğrenciyken, sahnede izlediğim performanslara çok özenirdim, ben de bir gün orda olmayı hayal ederdim. Onları izlerken ben sanki sahneye çıkmış gibi heyecanlanırdım. Sahneye ilk çıktığımda büyük bir heyecan vardı ama güzel bir performans sergiledim.

Zor bir çalgı aleti mi? Gerek teknik gerek felsefi olarak soruyorum?

Bütün enstrümanlar zor ama Ney ile ilk başta ses çıkarmanız çok zor oluyor. Kadınların erkeklerle göre diyafram yapıları daha az gelişmiş olduğu için kadınlar için daha zor bir çalgı aleti diyebilirim.

Tülay Kaynar

Bu sene Milli Eğitim Bakanlığı ve Gençlik ve

Spor Bakanlığı tarafından organize edilen Geleneksel Çocuk Oyunları'nın ilk aşaması okullarda sınıflar arası gerçekleştirdi. Biz de önce kendi okulumuz Muzaffer Barış Yurt İlkokulu'nda 4. sınıflar arasında ön elemeleri yaptık. Yarışmaya okulumuz adına katılmaya hak kazanan sınıf bizim sınıfımız olan 4-c oldu. 4-b sınıfı yarışmayı 1 saniye farkla kaybetti. Samsun genelinde 1.-9. sınıflardan 1.500

öğrenci tünel topu, sek sek, yakan top ve halat çekme geleneksel oyunları ile yarışmalara katıldı.

Oyunların finali Samsun'un ilk kapalı spor salonu olan İlkadım Yaşardoğu Spor Salonu'nda yapıldı.

Final yarışmalarının ödül törenine İlkadım İlçe Milli Eğitim Müdürü Davut Numanoğlu, Şube Müdürü Ahmet Özker, öğretmenler ve öğrenciler katıldı. Maalesef yarışmada dereceye giremesek de okulumuzu temsil edip bu yarışmaya katılmaktan mutlu olduk.

Potanın gönüllüleri

Seher Beyza Karakaya

Samsun TEGV Basketbol Kulübü'nden Zeynep Sayar ve Zeynep Sude Kırtay ile çok keyifli bir röportaj yaptık. Bize basketbola nasıl başladıklarını

anlattılar ve basketbola ilgili bilgiler verdiler...

Bize biraz kendinizden bahseder misiniz?

İkimiz de Mehmetçik Orta Okulu 6. sınıf öğrencisiyiz.

TEGV'deki basketbol etkinliğine ne zamandır geliyorsunuz?

ZS: 8 aydır geliyorum.

ZSK: 3 aydır

TEGV'deki basketbol etkinliklerine devam ediyorum.

Daha önceden spora ilgi duyuyor muydunuz? Yoksa birileri mi yönlendirdi?

ZSK: Basketbolu çok seviyordum. TEGV'de böyle bir etkinliğin olduğunu duyunca katılmak istedim ve hemen kaydımı yaptırdım.

Takım oyuncusu olmak daha

mı zor yoksa daha mı kolay?

Takım oyuncusu olmayı daha kolay buluyoruz. Başarabiliyorsan ve disiplinliysen her şey takım arkadaşlarımızla birlikte daha kolay. Takım içerisinde uyum varsa herkes de başarabileceğine inanıyorsa çok kolay.

Turnuvaya hazırlanıyor musunuz? Turnuva ne zaman, nerede? Heyecanlı mısınız?

Turnuvaya her cumartesi eğitim parkında hazırlanıyoruz. Turnuva 19 Haziran'da İstanbul'da gerçekleşecek. Tüm takım olarak dereceye girmeyi çok

istediğimiz için çok heyecanlıyız.

Bir sporcu olarak beslenmenize dikkat ediyor musunuz? Ne tür besinler alıyorsunuz? İyi bir sporcu her zaman

beslenmesine dikkat etmelidir. Protein ve kalsiyum destekli besleniyoruz, asitli ve yağlı gıdalardan uzak duruyoruz.

Sporu ve özellikle basketbolu diğer çocuklara tavsiye eder misiniz?

Sporu tüm çocuklara tavsiye ediyoruz. Sağlıklı kalabilmemiz için hayatımızın her döneminde spor mutlaka yer almalıdır.

Basketbolcu müzeciler

Kardelen Dere

Kent Müzesi, yepyeni bir uygulama ile çocukların müzede rehberlik yapmasına olanak sağlıyor. TEGV'li çocuklar Kent Müzesi'nde aldıkları özel bir eğitimden sonra nasıl rehberlik yaptıklarını anlattılar.

Yaşları 12 olan Melike Yalçın ve Buse Kılıçaslan 4 yıldır TEGV'e geliyorlar. İki arkadaş TEGV'de basketbol etkinliğine katılıyorlar. Bunun dışında ise Buse tiyatro etkinliğine katılmış.

TEGV sayesinde Kent Müzesi'nde rehberlik yapmaya başlayan iki arkadaş, bunun için nasıl bir eğitim aldıklarını şöyle anlattılar: "2 hafta boyunca müzeye gidip, müzeyi anlatan bilgi katalogunu okuyarak ve aynı zamanda müzenin içini gezerek müze hakkında bilgi aldık ve

müze görevlilerinin yardımıyla hazırlandık."

3 kişi olarak kent müzesinde rehberlik yapan arkadaşlarımız 6-7 sınıf öğrencilerine rehberlik ediyorlar.

Ziyaretçilerin ilgisini sorduğumda ise şöyle yanıt verdiler: "Ziyaretçiler müzeyi iyice incelediler, heykellere baktılar, bizim anlattıklarımızı dinlediler. Son derece ilgiliydiler. Müzede rehberlik yaparak keyifli bir zaman geçiriyoruz."

